

MĂLINI

Un nou proiect asumat de primăria Mălini Edificarea unui muzeu etnografic al zonei

Consiliul local al comunei Mălini a adoptat hotărârea prin care se creează condiții pentru înființarea Muzeului Etnografic al zonei. Acest edificiu cultural își propune ilustrarea istoriei, a originii, a modului de viață, a spiritualității și a obiceiurilor specifice locuitorilor de la poalele munților Stânișoarei.

În condițiile în care comuna Mălini este recunoscută de fapt ca o nouă și foarte importantă stațiune pe harta turistică a României, Muzeul Etnografic va constitui un nou punct de atracție, o carte de vizită a comunității noastre de oameni harnici, ambițioși, gospodari.

Într-o primă etapă, muzeul va ocupa construcția cunoscută sub denumirea „Casa de hore” din spatele „Casei memoriale Nicolae Labiș”.

Muzeul își propune să strângă și să prezinte obiecte de uz casnic, gospodăresc, scule și dispozitive folosite în domeniul forestier, agricol, în prelucrarea materialelor textile (lână, in, cânepă) sau a laptelui, elemente de decor interior (ștergare, covoare, alte cusături sau țesături), obiecte de îmbrăcăminte sau încălțăminte.

De asemenea, sub o formă sau alta, muzeul va prezenta obiceiurile locului, viața culturală și spirituală, viața religioasă – așa cum s-au manifestat de-a lungul timpului.

Nu vor fi omise personalitățile care și-au desfășurat activitatea în zonă sau cele care s-au ridicat dintre oamenii comunei.

Ne așteptăm ca această idee generoasă să fie îmbrățișată de cetățenii comunei Mălini și fiecare, după posibilități, să participe la înzestrarea edificiului de cultură proiectat.

Cu ocazia sfințelor sărbători de Paști, primarul comunei Mălini, Petru Nistor, Consiliul Local al comunei Mălini, aparatul administrativ al primăriei Mălini, adresează tuturor locuitorilor urări de sănătate, belșug și bucurie!

Lumina Învierii Domnului Iisus Hristos să vă însoțească fiecare gând, fiecare pas în viață, să vă aducă liniște și pace în suflet!

**Sărbători fericite
alături de cei dragi!**

O „bucătică” din Italia, din Europa De la San Remo la Mălini

Citiți reportajul în pagina 4

„Luna plantării arborilor” la Ocolul Silvic Mălini Educație silvică și civică

citiți reportajul în pagina 4

Paștele - sărbătoarea biruinței luminii

Paștele este o sărbătoare a Luminii. A luminii care a străbătut întunericul pentru a izbucni cu toată puterea ei eliberatoare. A Luminii care a traversat moartea pentru a trăi mereu. A Luminii care s-a născut din suferință și durere, dar celebrează bucuria. A Luminii care a deschis mormintele pentru a face loc vieții veșnice.

Slujba Învierii Domnului este tocmai bucuria acestei Lumini care prin măreția și puterea ei arde tot ceea ce a fost păcat, umbră, întuneric, durere și neîmplinire. Lumina Paștelui aduce cerul pe pământ și ne înobilează pe fiecare dintre noi, care am știut să urcăm treptele smereniei și ale mărturisirii pas cu pas, ale asumării faptelor noastre și ale împăcării și iertării cu ceilalți.

(continuare în pagina 2)

**Ouă roșii,
legende
și tradiție
românească**

pagina 2

Paștele - sărbătoarea biruinței luminii

(urmărire din pagina 1)

Să primești, să iei Lumina Învierii înseamnă mult mai mult decât gestul de a aprinde în noaptea Învierii lumânarea de la aceea a vecinului sau a preotului. Înseamnă și recunoașterea faptului că Dumnezeu te face părtaș la marea lui bucurie și e un semn că ești liber să te împărtășești și tu necondiționat și neîngrădit de nimic, din bucuria sfântă a Lui.

A lua Lumina sfântă de Învierie este gestul benevol care mărturisește drumul tău în umbra crucii Lui. El a dus singur crucea noastră, a tuturor, noi nu putem duce singuri crucea Lui.

Pentru asta e nevoie de comuniune, împăcare și trăire împreună în credința întru Hristos. Lumina Învierii înseamnă și solidaritate cu cei de lângă tine. Exemplul lui Hristos, care s-a dat pe sine pentru mântuirea celor mulți, ar trebui urmat mai des de oricare dintre noi, nu numai în ajun de Sărbătoare.

Exercițiul dăruirii începe de la a ști și de la a putea să renunți la tine în favoarea celuilalt, de la a ști să faci o sărbătoare din întâlnirea cu

cei apropiați, de la puterea de a te bucura de prezența lor și de la știința de a-i bucura, la rândul tău. Să știi să dai o clipă, o oră, o zi din viața ta pentru a ajuta un om, atunci când acesta are nevoie de clipa, ora și zilele tale, este mai mult decât un simplu exercițiu de dăruire. La judecata cea de pe urmă, clipa, ora, ziua, închinată ajutorării, se adaugă vieții tale, care se prelungește astfel și dincolo de moarte. Ce poate fi mai minunat decât să știi că, cu cât vei da mai mult, cu atât vei trăi mai mult, prin cei care te vor pomeni? Exercițiul dăruirii poate începe oricând și de la orice: de la un pahar de apă, de la o pâine, de la o floare, de la o zi, o oră, o clipă petrecute lângă un om care are nevoie de alinarea ta, de la un zâmbet, de la o mângâiere, sau, neori, doar de la un chip luminos pe care să-l întorci către cei care-l așteaptă. Cununa acestei dăruiri este însă pe fruntea fiecăruia atunci când se apleacă cu grijă, cu smerenie și sfială către vecinul său aflat în mulțimea din biserică, pentru a aprinde de la el, ca într-un lanț fără de sfârșit, Lumina sfântă a Învierii.

D.M. STĂNIȘOREANU

Lumină lină Ioan Alexandru

Lumină lină, lini lumini
Răsar din codrii mari de crini
Lumină lină cuib de ceară
Scorburi cu miere milenară
De dincolo de lumi venind
Și niciodată poposind.
Un răsărit ce nu se mai termină
Lină lumină din lumină lină

Cine te-așteaptă, te iubește,
Iubindu-te, nădăjduiește
Căci într-o zi, lumină lină
Vei răsări la noi deplină
Cine primește să te creadă
Trei oameni vor veni să-L vadă

Lumină lină, lini lumini
Răsar din codrii mari de crini
I-atâta noapte și uitare
Și lumile au pierit în zare
Au mai rămas din veghea lor
Luminile luminilor.

Lumină lină, lini lumini
Înstrăinându-i pe străini
Lumină lină, nuntă, leac
Tămăduind veac după veac.
Cel întristat și sărăcit
Cel plâns și cel nedreptățit
Și pelerinul însetat
În vatra ta au înnoptat.
Lumină lină, leac divin
Încununându-l pe străin
Deasupra stinsului pământ
Lumină lină, Logos sfânt.

Răpire Dimitrie Nanu

Mi-e sufletul atras de Tine,
Ca floarea către soare, Doamne;
Simt adieri de frig... e suflul
Apropierii unei toamne:

Un frig uscat; amurgul arde
Și fumegă un rug de nori...
Te cer din umbra care crește,
Asupra mea să te cobori.

O! de m-aș dezbrăca de humă
În noaptea vastă de cărbune,
Cum florile aprind miresme
În urma soarelui ce-apune!

Apropie-te mai degrabă,
Liman de liniște dorit,
Să simt cum mă topesc ca steaua
În vatra unui răsărit!

Paștele la români -așa cum era odată...

Postul cel Mare ar trebui să ne dea răgazul să privim mai cu atenție în interiorul ființei noastre, pentru a ne pregăti pentru mare Sărbătoare a Învierii.

Altădată, în comunitatea tradițională românească, Postul Mare, era o perioadă cu totul specială, era un timp în care ființele și lucrurile erau pregătite pentru luminare.

Se institua un autocontrol al comportamentului în familie și în afara ei pentru a fi evitate stările conflictuale, abuzurile și nedreptățile. Iar cei ce respectau prescripțiile căpătau o stare spirituală îmbunătățită, ceea ce ducea la împăcare și armonie în societate.

Românii purificau spațiul în care trăiau – aprindeau focuri în curți și grădini, își pregăteau casele, gospodăriile, animalele și plantele. După ce spațiul era pregătit, urmau ritualurile: sacrificarea mielului de către bărbați în Joia Mare și tot în acea zi femeile înroșeau ouăle.

Și mai exista un obicei: copiii așteptau Paștele cu mare nerăbdare, era momentul în care primeau haine noi și încălțăminte

nouă. Era un moment al înnoirii, al purității pe care trebuie să o ai atunci când întâmpini Învieria. Sigur, o bună parte din aceste

obiceiuri se mai păstrează și astăzi. Dar parcă nu cu intensitatea și cu convingerea de altădată!

Ouă roșii, legende și tradiție românească

Legendele sunt cele care ne dau răspunsul la întrebarea: de ce trebuie să înroșim ouăle de Paște?

Una dintre legende relevă faptul că Maica Domnului a dus un coșuleț cu ouă pe care l-a pus la baza crucii pe care era răstignit Iisus. Aceasta, pentru a-i îmbuna pe paznicii care vegheau în preajmă. Iar din coasta lui Iisus, atunci când a fost străpunsă, sau din mâinile și picioarele străpunse de piroane, a curs sângele care a înroșit ouăle.

De aceea, creștinii înroșesc ouă de Paște. Ciocnitul ouălor roșii semnifică eliberarea vieții. Oamenii ciocnesc ouă roșii, care țin viața înăuntru, și spun „Hristos a înviat!”, „Adevărat, a înviat!”. Dialogul acesta constituind mesajul vieții

veșnice dobândite prin sacrificiul Fiului lui Dumnezeu.

O altă legendă, legată de înroșitul ouălor de Paște, spune că în urmă cu 2000 de ani, în perioada apostolică, o femeie creștină, care purta un paner cu ouă, s-a întâlnit cu cineva care nu credea în miracolul Învierii.

Femeia i s-a adresat cu însuflețire: „Hristos a înviat!”. Omul necredincios i-a răspuns: „O să învie când ouăle din panerul tău vor fi roșii!”. Și atunci, instantaneu, ouăle au devenit roșii. De aici și obiceiul ca, de Paște, pe masa creștinului să se afle ouă roșii.

Potrivit tradiției, ouăle se înroșesc în Joia Mare. Astăzi, tradiția este, pe ici, pe colo, ocolită. Ouăle capătă și alte culori – galben, verde,

albastru – și sunt vopsite și vineri, și sâmbătă. De-a lungul timpului, oul de Paște a devenit obiect ornamental.

Este colorat în diferite variante, este pictat, este „închistrat”. Oul tradițional de Paște este oul roșu. Pentru că roșul este culoarea statornică a vieții, a sângelui, a sacrificiului. Dacă de pe masa de Paște unele alimente pot să lipsească, oul roșu este obligatoriu.

Cadrele didactice în ecuația școlii

„Meseria de profesor (învățător, educator – n.r.) este o mare și frumoasă profesiune, care nu seamănă cu nici o alta, o meserie care nu se părăsește seara, odată cu hainele de lucru. O meserie aspră și plăcută, umilă și mândră, exigentă și liberă, o meserie în care mediocritatea nu este permisă, unde pregătirea excepțională este abia satisfăcătoare, o meserie care epuizează și înviează, care te disperează și exaltă, o meserie în care a ști nu înseamnă nimic fără emoție, o meserie în care dragostea de sterilă fără forța spirituală, o meserie când apăsătoare, când implacabilă, ingrată și plină de farmec”.

Atunci când m-am documentat pentru articolul de față am căutat materiale de esență, cuprinzătoare, lămuritoare din toate perspectivele legate de ceea ce înseamnă să fii cadru didactic. Am găsit referate, eseuri, formule, definiții – toate consacrand comandamente, direcții, exigențe, condiții și calități necesare celor care lucrează de la catedră. Am ales să încep materialul cu citatul de mai sus nu pentru că este cel mai cuprinzător, mai filozofic, mai atoatelămuritor, ci pentru că mi s-a părut cel mai direct, cel mai sincer, cel mai realist...

Sigur, în ecuația școlii, cadrul didactic are rolul principal, precumpănitor. Lui i se cere cel mai mult, el trebuie să dea cel mai mult, iar el primește... cât primește. El, profesorul, învățătorul – ea, profesoara, învățătoarea, odată ce îmbrățișează o asemenea perspectivă profesională ar trebui să știe că, pentru a reuși, nu își vor mai aparține niciodată în totalitate. De bună voie (așa ar trebui să fie!) ei, ele se vor jertfi pe altarul educației, învățării, formării generațiilor de lucrători, de ziditori, de creatori pentru vremurile ce vor veni.

Dar pentru asta este necesar mai întâi să fie ei foarte bine pregătiți. Să fie pregătiți, în general, pentru ceea ce au de făcut și să se pregătească pentru fiecare lecție în parte. Un mare chirurg român, dorind să le arate studenților săi cât de importantă este pregătirea în meseria lor,

le-a spus: „Pregătirea voastră nu se încheie niciodată. Trebuie să procedați asemenea unui învățător: el cunoaște cu sfințenie domeniul, dar se pregătește pentru fiecare lecție în parte. Domeniul vostru este chirurgia, iar fiecare lecție este fiecare operație pe care trebuie să o faceți. Este o chestiune de viață și de moarte”.

Dar pregătirea nu este suficientă pentru a reuși la catedră. Mai sunt necesare răbdarea, capacitatea de înțelegere, capacitatea de a te cobor la nivelul elevilor tăi, pasiunea pentru

țările în care, aproape în fiecare guvernare, a avut loc „o revoluție” în domeniul învățământului. Este greu și pentru faptul că truda pedagogilor români nu este recunoscută, apreciată și remunerată la nivelul satisfăcător. Dar, totuși, acolo unde există interes, pasiune și un dram de responsabilitate, există și rezultate.

O altă condiție a reușitei pedagogului este, fără discuție, legătura cu familiile elevilor săi. O misiune delicată, uneori greu de stabilit, dar, în același timp, o misiune obligatorie. În foarte multe cazuri asemenea relații dau rezultate neașteptate de bune. Dar, iarăși, și pentru aceasta este nevoie de interes, de răbdare, de tact și înțelegere.

Privind lucrurile și dintr-o altă perspectivă, vom spune că tradițional, în România, cadrul didactic este un om al obștii, al comunității. Și înainte de reforma lui Spiru Haret în învățământul românesc, dar mai ales după aceea, învățătorul avea obligația, și onoarea, și bucuria să se regăsească printre primii patru fruntași ai comunității: primarul, preotul, jandarmul și el, învățătorul. Sarcinile sale obștești plecau de la aceea de a fi pilduitor în tot ceea ce face și continua prin a sprijini familiile nevoiașe, prin a povățui în probleme mai complexe, mai delicate și prin a fi mentorul cultivării foclorului, tradițiilor locale.

Era o latură benefică, obișnuită a obligațiilor cadrelor didactice până prin anul 1945, exagerată, forțată în anii comunismului – când cadrele didactice deveniseră niște slugi ale sistemului, dar este o latură absolut ignorată după 1990. Iată o temă la care am putea să ne gândim, să o dezvoltăm – poate există perspective.

În finalul acestor rânduri, fiindcă tot ne apropiem de Sărbătorile de Paști, să evocăm faptul că ucenicii săi i se adresau lui Iisus Hristos cu cuvântul „Învățătorule...”

Ce frumoasă, ce înălțătoare, ce nobilă desemnare! Ce măreață chemare! Demne de o continuare la altitudinea timpului nostru...

Dumitru AMARIEI

„Cea dintâi datorie a școlii, care trece înaintea oricărei alteia, este de a forma buni cetățeni, și cea dintâi condiție pentru a fi cineva bun cetățean este de a-și iubi țara fără rezervă, de a avea o încredere nemărginită întrânsa și în viitorul ei. Toată activitatea și toată îngrijirea celor însărcinați cu educația tinerimii acolo trebuie să tindă.”

SPIRU HARET

Ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice, cel mai mare reformator al școlii românești din secolul XIX

meserie. Acolo, în fața clasei, trebuie să exersezi în același timp pregătirea ta, priceperea ta, exigența cea mai strictă și dragostea față de copii cea mai caldă. Numai unui cadru didactic i se cere să fie atât de armonios într-o asemenea situație atât de contradictorie.

Sigur, este foarte greu să fii cadru didactic astăzi în România în condi-

Și totuși, trebuie să mâncăm carne...

Deși se vorbește foarte mult despre modul de hrănire vegetarian, concluziile unor cercetări științifice riguroase arată că organismul uman are nevoie de substanțe esențiale care se găsesc doar în produse de origine animală – carne, lapte, brânză.

În Europa trăiesc șapte milioane de oameni care au adoptat stilul de viață vegan (persoane care nu consumă deloc proteine animale), iar tendința este ca numărul lor să crească.

Potrivit oamenilor de știință care se ocupă de fenomen, scoaterea din alimentație a produselor de origine animală duce la o lipsă gravă de albumină, fier, calciu, iod, vitamina B și zinc, lipsă care afectează mai ales copiii și femeile gravide. În cazul sugarilor, această deficiență de hrănire determină apariția unor tulburări neurologice, precum și defecțiuni de creștere.

Muzica repară inima!

Cercetători din Serbia au ajuns la concluzia că muzica nu face bine doar la suflet, ci și la inimă. Mai exact, ascultarea melodiilor preferate determină „repararea” vaselor de sânge care se îngustează datorită bolilor de inimă. În cadrul unui

experiment științific, cercetătorii sârbi le-au oferit bolnavilor cardiaci, în fiecare zi, microconcerte, de câte 30 de minute, cu muzica preferată. După doar două săptămâni, starea venelor și arterelor a devenit normală.

Și mai eficiente au fost rezultatele la persoanele bolnave care, pe lângă ascultarea muzicii preferate, au făcut sport. Riscul ca acestea să facă infarct a scăzut cu 40 la sută.

Telefoanele mobile - foarte periculoase pentru copii

Oamenii de știință din Suedia atrag atenția asupra pericolului la care sunt supuși copiii care folosesc telefoane mobile. Aceștia sunt de cinci ori mai predispuși să facă tumoră pe creier față de copiii care nu au acces la acest mijloc de comunicare. Aceasta pentru că, la copii, creierul și sistemul nervos sunt încă în dezvoltare. Cercetătorii precizează că telefoanele mobile ar trebui folosite de copiii sub 12 ani numai în caz de urgență, iar adolescenții ar trebui să utilizeze dispozitive „hands free”.

Luna plină de vină!

Un grup de cercetători de la o universitate din Elveția a găsit dovezi științifice care demonstrează faptul că luna plină afectează somnul nocturn: îi reduce intensitatea cu până la 30 la sută. Credința populară românească se confirmă: „regina nopții” ne fură somnul și ne afectează „ceasul” biologic.

Hepatita - o boală letală

● Hepatita este una dintre cele mai răspândite boli. La nivel mondial, în fiecare an, mor din cauza bolilor hepatice peste un milion de oameni.

● În România există două milioane de oameni bolnavi de hepatită.

Hepatita este o boală a ficatului, foarte frecventă, cu complicații deosebit de periculoase. Există cinci tipuri de hepatită virală: A, B, C, D și E. Cele mai periculoase sunt formele A, B și C. În stadiul incipient, hepatita poate să treacă neobservată sau poate să pară o formă ușoară de gripă. În cazul unei infecții severe, apar icterul (colorarea galbenă a pielii și a albului ochilor), oboseala, dureri abdominale, pierderea poftei de mâncare, greață, diaree, febră, urină de culoare închisă. Hepatita B mai poate cauza erupții de piele, dureri articulare, artrită.

mâini. Spălați-vă pe mâini, cu apă și săpun, după ce ați mers la toaletă, după ce schimbați scutece și înainte de a găti. De asemenea, este obligatoriu să ne spălăm pe mâini când intrăm în casă, după serviciu, când venim de la cumpărături sau de la treburile gospodărești.

Nu folosiți obiecte personale (prosoape, periute de dinți, lame de ras) aparținând altcuiva - nici a celor din cercul de apropiat.

Virusul hepatitei B este foarte contagios, iar dacă bolnavul nu se tratează, afecțiunea se agravează și va duce la insuficiență hepatică sau cancer hepatic. În cazul hepatitei C, aproximativ jumătate din cei afectați de această boală vor continua să trăiască în mod normal dacă urmează un tratament riguros.

Aveți în vedere zi de zi aceste informații! Avertizați pe membrii familiei dumneavoastră despre pericolul pe care îl reprezintă bolile hepatice! Respectați un program de viață, de hrănire și de igienă riguroasă, echilibrată.

Doctor

Carmen Mariana MOGÎRZAN

Sfatul medicului

IMPORTANT:

având în vedere complexitatea simptomelor, stabilirea unui diagnostic în cazul bolilor de ficat se face doar de către medic. Hepatita B se transmite de la om la om prin salivă, sânge, contact sexual neprotectat sau folosirea obiectelor personale ale celor infectați. Virusul hepatitei B se poate transmite și pe timpul sarcinii - de la mamă la făt. Cel mai important mijloc pentru prevenirea hepatitelor este vaccinarea. În România, din anul 1995, se aplică planul național de imunizare gratuită a copiilor împotriva hepatitei de tip B. Pentru restul populației, vaccinul este disponibil în farmacii, contracost. O altă măsură eficientă în evitarea bolilor hepatice este spălătul pe

ÎN ATENȚIA PERSOANELOR CARE BENEFICIAZĂ DE ALOCAȚIE COMPLEMENTARĂ

În urma ultimelor reglementări, dosarele beneficiarilor de alocație complementară se reactualizează din trei în trei luni.

În cazul în care dosarele nu sunt actualizate la timp, alocația va fi suspendată în luna imediat următoare.

Acte necesare pentru completa-

rea dosarului:

- adeverințe de venit pentru soț și soție de la trezoreria Fălticeni;
- adeverințe de elev;
- cupoane de alocație, șomaj, pensie, adeverințe de salariat.

Următoarea actualizare a dosarului trebuie să fie finalizată până la sfârșitul lunii mai.

La Mălini

Reuniune a directorilor școlilor din zona Fălticeni

La Mălini, în organizarea Școlii Gimnaziale „Nicolae Labiș”, s-a desfășurat o reuniune de management instituțional cu tema „Școala în cadrul parteneriatului educațional, economic și social.”

Au participat reprezentanți ai Inspectoratului Școlar al Județului Suceava, ai Casei Corpului Didactic Suceava, ai Centrului Județean de Resurse și Asistență Educațională, directori ai școlilor din zona Fălticeni.

Au fost prezenți, de asemenea, reprezentanți ai primăriei Mălini, ai Consiliului Local Mălini, ai părinților, ai bisericii și ai poliției locale.

Directoarea școlii gazdă, profesoara Gabriela Gogan și consilierul

educațional, profesoara Rodica Corduneanu, au prezentat, într-o manieră modernă, profesionistă, conținutul parteneriatului educațional, economic și social și modalitățile de concretizare a acestuia în comuna Mălini.

O parte a participanților la activitate au luat cuvântul pentru a dezvolta tema în discuție și au folosit ocazia pentru a evidenția faptul că la Mălini primăria, Consiliul Local participă activ, eficient, cu rezultate concrete la acest parteneriat. În același timp, vorbitorii au apreciat modul de pregătire și desfășurare a reuniunii și au mulțumit gazdelor pentru reușita totală a activității.

"Luna plantării arborilor" la Ocolul Silvic Mălini

Educație silvică și civică

Fotografie de album

Regia Națională a Pădurilor – Romsilva a derulat în perioada 15 martie – 15 aprilie 2014 acțiunea „Luna plantării arborilor”. Sub sloganul „Împădurim România, întinerim România!”, pe întreg teritoriul țării s-au efectuat acțiuni de plantare a arborilor care au antrenat, printre alții, foarte mulți voluntari.

Ocolul Silvic Mălini, care administrează 18.350 de hectare de pădure, în perimetrul comunelor Mălini și Slatina, a planificat împădurirea în această perioadă a unei suprafețe de 25 de hectare: jumătate – împădurire integrală;

jumătate – completări. În total, aproximativ 100.000 de puiți. Trei sferturi rășinoase, un sfert foioase – toți din pepinierele proprii.

În perioada respectivă, Ocolul Silvic Mălini a organizat două acțiuni demonstrative. Una cu studenți de la Suceava, în zona Găinești, iar cealaltă cu elevi din școlile gimnaziale din comuna Mălini, la Hartoneasa.

Pe șantierul de împăduriri de la Hartoneasa s-au aflat silvicultorii de la Ocol și invitații lor – elevi și cadre didactice de la școlile din comună. Șeful Ocolului

Silvic din Mălini, inginerul Ciprian Cimbru, le-a prezentat copiilor dinamica vieții pădurilor – de la plantarea puiților până la recoltarea masei lemnoase și a relevat beneficiile pe care pădurea le aduce mediului înconjurător și, implicit, societății umane. Elevii au fost antrenați la plantarea puiților, apoi li s-au prezentat zone cu vegetația în diferite stadii de dezvoltare și pepiniera Draicop.

A fost o adevărată lecție practică de silvicultură, dar și una civică, necesară viitorilor gospodari ai comunei.

La zestrea... pe roți a comunei Mălini s-a adăugat încă o autoutilitară modernă, eficientă

La propunerea primarului Petru Nistor, Consiliul Local al comunei Mălini a hotărât achiziționarea unei autoutilitare necesare colectării și transportului gunoierului menajer rezultat din gospodăriile satelor alcătuitoare.

Acest lucru s-a impus pentru că a lucra cu o singură autogunoieră era riscant: dacă aceasta (care funcționa de câțiva ani buni) se defecta, primăria s-ar fi aflat în situația complicată de a nu putea colecta și transporta gunoierul de-a lungul unui interval mai lung sau mai scurt – funcție de timpul necesar reparării autospecialei.

După mai multe căutări, s-a dispus achiziționarea autogunoierei com-

pactoare marca MAN-OAF. Spre deosebire de autogunoiera în uz, cea nou achiziționată are o capacitate aproape dublă (16 m.c față de 9 m.c.) și posibilități de compactare mult, mult mai mare. Aceste două caracteristici creează condiții pentru economisirea unei cantități considerabile de combustibil; mașina veche mergea de patru ori pe săptămână la rampa de gunoi, pe distanța Mălini – Oglinzi (Târgu Neamț), aproximativ 40 de kilometri; cea nou achiziționată va merge numai de două ori.

Autoutilitara MAN-OAF prezintă caracteristici și parametri funcționali de nivel competitiv și a costat 21.900 de euro – fără TVA și cheltuieli de transport.

O „bucătăică” din Italia, din Europa

De la San Remo la Mălini

San Remo este un oraș din Italia, cu o suprafață de 54 de kilometri pătrați, una dintre cele mai importante stațiuni turistice de pe Riviera Italiană și din lume. San Remo are 57.000 de locuitori. Printre aceștia s-a aflat până nu de mult și concetățeanul nostru Vasile Ștefan, împreună cu soția și fițița lor de 13 ani. Domnul Ștefan a ajuns în Italia cu 24 de ani în urmă. Nu pentru a-și petrece un concediu, ci pentru a munci. Ceea ce a și făcut, zi de zi, în tot acest interval. Între timp, și-a întemeiat o familie și a devenit om la casa lui într-una dintre cele mai frumoase zone ale lumii. A muncit în construcții sau, mai bine zis, și în construcții. Cu vremea, și-a descoperit o anumite pasiune pentru tehnică. În universul acesta intrase de pe când era la liceu, iar de-a lungul anilor a acumulat noi cunoștințe și deprinderi. Așa se face că s-a apropiat de tehnica auto, de tot ceea ce înseamnă tehnologie, instalații și mecanică în domeniu. Cu această zestre profesională și cu banii câștigați și economisiți în cei 24 de ani de muncă a luat drumul către țară pentru a reliza, în satul natal, un modern atelier pentru asistență auto.

La ora când apar aceste rânduri, atelierul funcționează din plin și asigură diagnosticare, lucrări mecanice de orice fel, schimb de anvelope, sudură în aluminiu sau în inox. De

asemenea, clienții își pot procura de aici piese de schimb și consumabile auto. Ceea ce este foarte important, la atelierul domnului Ștefan se poate efectua inspecția tehnică periodică. Acest lucru este posibil și datorită calificării superioare a personalului, dar și dotării tehnice de excepție, de ținută europeană. Și uite cum, comuna Mălini se îmbogățește cu un reper economic, comercial inedit și foarte, foarte util. Un reper care vine în sprijinul deținătorilor de autoturisme. De acum înainte, noi, locuitorii din zonă, folosind oportunitățile oferite de acest „service auto” realizat de Vasile Ștefan, vom economisi și bani, și timp.

Cum spuneam, un lucru foarte important remarcat la acest obiectiv este dotarea tehnică modernă, diversificată, fapt care facilitează atât procesul de diagnosticare, cât și calitatea lucrărilor de întreținere și reparație. Apoi mai este și organizarea fluxului de lucru, dar și felul jovial de a fi al patronului, atitudinea sa occidentală. Putem spune că Vasile Ștefan s-a întors la Mălini purtând cu el o „bucătăică” din Italia, din Europa de Vest.

Salutându-i inițiativa, să-i spunem „bun venit!”, „bun revenit!” acasă și să-i dorim succes!

În concluzie, mai în glumă, mai în serios, putem spune că Vasile Ștefan

din Mălini a petrecut un... sejur de 24 de ani la San Remo, una dintre cele mai renumite stațiuni turistice din lume, iar la întoarcere a investit 300.000 de euro (câștigați și economisiți) într-o afacere de viitor. Un lucru mai rar întâlnit, dar, tocmai de aceea, remarcabil.

Redactor: Dumitru Amariei

Procesare texte: Ionela Panțiru

Tehnoredactare: Răzvan Guzu

Tipografia CELESTIN - Suceava